

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

VI. An Species subjicibilis, ut subjicibilis, sit Vniversalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

versalia multiplicare; quod in nostra sententia vitatur; nec satis apparet, quid ad hoc solide respondere possint Adversarii, nisi ad nostras definitiones confugiant.

D V B I V M VI.

An Species subijcibilis, ut subijcibilis, sit Universalis.

A Nte Resolutionem
ccccclxxi. Suppono, ly ut *subijcibilis* posse tripliciter sumi: 1°. Specificativè, ut sensus dubii sit, an Species, quæ est subijcibilis, sit Universalis, 2°. reduplicativè, ut sensus sit, an Speciei subijcibilitas sit forma concreti, *Universalis*, sive ipsa Universalitas, 3°. causaliter, ut sensus sit, an subijcibilitas sit causa Universalitatis, sive id, à quo Universalitas emanet, tamquam proprium ab essentia. Hoc supposito, sit

R E S O L U T I O I.

ccccclxxii. **D**ico 1°. species subijcibilis ut subijcibilis specificativè, semper est Universalis. Ita plurimi, quos sequuntur PP. Complut. & Ioan. à S. Thom. Probatur, quia, ut profunde notat R. P. Ioan. à S. Thom. q. 8. de Specie. Genus definiti, in definitione speciei subijcibilis, est Universalis. Quod confirmant, RR. PP. Complut. disp. 6^a. de Specie q. 1^a. ubi sic definitionem Speciei subijcibilis explicant: *Species subijcibilis est, quæ sub assignato Genere ut Genere collocatur.* Quæ explicationes bonæ sunt; quia aliqui individua essent species subijcibilis, & animal respectu hujus & hujus animalis. Genus; ergo, &c.

ccccclxxiii. Obijcies tamen 1°. Deus, Michael, &c. sunt Species subijcibiles, & tamen formalissimè individua; ergo Species subijcibilis non est Species Universalis. Probatur antecedens, quia Deus & Michael distinguuntur Specie inter se, & ab aliis, ergo, &c.

ccccclxxiv. Respondeo 1°. negando antecedens pro 1^a. parte; repugnat enim, aliquid esse Speciem subijcibilem (cujus genus definiti est Universalis) & formalissimè individuum: nam illud esset Universalis & individuum formalissimè. Ad probationem verò antecedentis, Respondeo imprimis, Michaëlem esse individuum alicujus Speciei Angelicæ prædicabilis, quia natura Angelica (ut suppono ex Tract. de Angelis) est multiplicabilis sine fine, in individua solo numero distincta. Quod verò ad Deum attinet, dicitur distingui Specie, ab Angelo & aliis; nõ quod sit alicujus Speciei prædicabilis, aut Species subijcibilis; sed, vel quia ab illis differt notabiliter, & plusquam solo numero: quod tamen, sicut non est esse Universalis; ita nec est esse alicujus Speciei prædicabilis, aut species subijcibilis: vel quia ab illis differt Specie extrinseca, in quantum non est Speciei illorũ, non item Specie intrinseca, quia, secundum intrinseca, nullius est Speciei: Deus enim est individuum immediatè sub genere, quod nec genericum dici debet, quia perfectius omni genere & Specie; nec specificum, quia nullius Speciei; sed perfectissimum sub Genere dici debet. Profectò scirem libenter, quò titulo Deus, Persona Patris in Divinis v. g. sit Species subijcibilis, potius quàm Petrus; quia illa non minus est

hæc persona, quàm Petrus hic homo.

ccccclxxv. Resp. tamen 2°. distinguendo assumptum: Deus, Michael, &c. sunt Species subijcibiles, si sint, respectu inferiorum, Logicè Species prædicabiles, quod infra examinabimus, concedo assumptum: verum, hoc dato, non sunt formalissimè individua; sed Species prædicabilis, ut patet: si secus, nego assumptum.

ccccclxxvi. Si verò dicas, esse disparitatem, eò quod Petrus nihil præter hæccitatem dicat immultiplicabile; secus verò Persona Patris, quia inter Personam & hæccitatem, dicit talitatem personæ immultiplicabilem; quæ, cum supponatur abstracta ab hæccitate, & non sit Species prædicabilis, debet esse subijcibilis tantum.

ccccclxxvii. Respondeo cum distinctione: vel talitas illa consideratur ex parte objecti, vel ex parte actus eam præcindentis? si ex parte objecti, est indivisibiliter ipsa hæccitas; ac proinde, non magis Species subijcibilis, quàm Petrus: si ex parte actus, (præterquam quod eadem sit ratio talitatis istius, quæ hæccitatis, cum utraque individua sit, quidquid detur, quod una sit hæc, alia non) fortè non tantum est Species subijcibilis, sed & Logicè prædicabilis, modo, quod infra dicemus, Naturam Divinam fortè esse Speciem prædicabilem Logicè, sed non Logicè & Physicè simul.

ccccclxxviii. Obijcies 2°. formæ oppositæ non possunt eidem convenire; sed subijcibilitas & Universalitas sunt formæ oppositæ, ergo nequeunt simul eidem naturæ convenire.

ccccclxxix. Respondeo distinguendo minorem: sed subijcibilitas ut subijcibilitas materialiter & Specificativè, & Universalitas opponuntur, nego minorem: subijcibilitas ut subijcibilitas formaliter & reduplicativè, & Universalitas opponuntur, concedo minorem; verum hic non est talis subijcibilitas, ut patet.

R E S O L U T I O II.

ccccclxxx. **D**ico 2°. Species subijcibilis ut subijcibilis reduplicativè, non est Universalis. Ita communiter.

ccccclxxxi. Probatur, quia subijcibile ut subijcibile reduplicativè, & Universalis eodem modo sumptum opponuntur; sed opposita nequeunt simul eidem convenire, ergo, &c. Probatur antecedens, quia subijcibile, ut sic formaliter, respicit superiora; Universalis ut sic formaliter, inferiora; sed hi respectus opponuntur, non secus ac superiora & inferiora ut talia formaliter, à quibus specificantur; ergo, &c.

ccccclxxxii. Obijcies tamen, Species subijcibilis ut subijcibilis, est abstracta ab inferioribus: probatur assumptum; quia ut subijcibile non potest esse singularis; inter Universalis autem & singulare, non datur medium, ergo, &c.

ccccclxxxiii. Confirmatur ex Porphyrio supra: Species subijcibilis pro Genere definiti dicit Universalis, ergo ut subijcibilis est Universalis.

ccccclxxxiv. Respondeo distinguendo assumptum: Species subijcibilis ut subijcibilis reduplicativè, est abstracta ab inferioribus, nego assumptum; quia ut sic nihil dicit, nisi respectum ad superiora, similem illi, qui est individui ad speciem; sicut verò respectus ille non est abstractio, ita nec Species, ut reduplicativè dicit illum respectum, est abstracta,

ta, ac per consequens nec Universalis: ut subji-
cibilis specificativè concedo assumptum; & hoc
sensu Resolutione 1ª dictum est, esse Universalem.
Ad probationem assumpti Respondeo, ut subji-
cibilem reduplicativè, nec esse Universalem nec
singularem; licet enim non daretur medium abso-
lute inter Universale & singulare, daretur tamè re-
spectivè; nam sicut licet Petrus absolute necessario
sit sanus vel æger, neutrum tamen est ut rufus: ne-
simuliter, licet absolute natura necessario esset sin-
gularis vel Universalis, neutrum tamen est forma-
liter ut respicit superiora, ut ab uno tantum abstra-
cta, &c.

ccccclxxxix. Ad confirmationem vero Re-
spondeo, Speciem ut subjiabilem reduplicativè;
non dicere pro Genere definiti Universalis forma-
liter, sed materialiter; ut subjiabilem autem ma-
terialiter, est Universalis, ut statim dictum est.

RESOLUTIO III.

ccccclxxx. **D**ico 3° Species subjiabilis ut
subjiabilis causaliter, non est
Universalis. Ita Doctissimi PP. nostri Complut.
Disp. 6. de Specie. q. 3. & multi, quos ibidem ci-
tant, contra Cajet. Arauz. Tolet. &c.

ccccclxxxi. Probatur, quia à subjiabilitate
non manat Universalitas, 1° quia illa est Genus de-
finiti subjiabilis. 2° quia alioquin omne Uni-
versale præsupponeret subjiabile à quo manaret;
non apparet autem à quo subjiabili possit Genus
generalissimum manare, cum nec ipsum ulli Ge-
neri prædicamentali subjiaciatur: 3° quia subjiabi-
litas & prædicabilitas sunt respectus oppositi, qui
ab invicem haud magis manant, quam opposita,
calor à frigore v. g.

DVBIVM VII.

An Genus in una Specie tantum, Species in uno
individuo tantum, ceteris impossibili-
bus, salvari possit.

ccccclxxxii. **A**ntè Resolutionem
Suppono 1° Genus &
Speciem dupliciter spectari posse: semel 1° inten-
tionaliter, & pro materiali significato, quod im-
portant sumpta in concreto; sive pro naturis, quæ
denominantur Genus, ut animal; vel Species ut
homo: & semel 2° intentionaliter & concretim, sive
pro natura tamquam subiecto, & 1^a intentione for-
mali Genus aut Speciei tamquam formâ, quod,
sensu diximus, Universalis defini.

ccccclxxxiii. Suppono 2° Genus 1° inten-
tionaliter sumptum (& idem est de Specie) habere
perfectiones duplicis Generis, actuales scilicet seu Me-
taphysicè essentielles, & potentiales seu Metaphysi-
cè accidentales. Actuales sunt ipsa prædicata es-
sentialia Metaphysica; potentiales sunt illa, quæ
per contractionem ad inferiora superveniunt, ut
differentiæ Specificæ v. g. rationale & irrationale,
& numericæ, ut hoc & hoc respectu Generis; & so-
la numericæ respectu Speciei. His suppositis, fit

RESOLUTIO I.

ccccclxxxiv. **D**ico 1° Genus 1° intentio-
naliter seu materialiter

sumptum, v. g. animal, quoad perfectiones adæ-
quales seu Metaphysicè essentielles, potest salvari in
una Specie possibili, aliâ impossibili; imò & in uni-
co individuo possibili, aliis impossibilibus. Ita Sed-
tus hic q. 18. Item Lovanientes hic similiter R. 4.

ccccclxxxvi. Probatur, quia tota actualis &
Metaphysicè essentialis perfectio animalis, est esse
vivens sensitivum & non aliud; sed id salvari po-
test in unica Specie, v. g. homine, aliâ impossibili
scilicet bruto; imò & in Petro possibili, cæte-
ris hominis individuis impossibilibus, ut patet a
nam adhuc eo casu Petrus esset vivens sensitivus,
ergo, &c.

ccccclxxxvii. Confirmatur, Natura genericæ
sic est in inferioribus, ut sit divisim tota in singu-
lis; ergo, &c. Probatur antecedens, quia prædica-
tur tota de singulis divisim, ut constat ex præmis-
sis, & D. Thoma 1^a p. q. 77. art. 1° ad 1^{am}. Totum
Universale adest cuilibet parti, secundum totam suam
essentiam & virtutem, puta actualem; ergo, &c.

RESOLUTIO II.

ccccclxxxviii. **D**ico 2° Genus 1° intentiona-
liter sumptum, quo ad per-
fectiones potentiales seu Metaphysicè accidentales,
si sit multiplicabile in plures Species, ut v. g. ani-
mal in hominem & brutum, non potest salvari in
unica specie, v. g. animal in solo homine. Ita nostri
Carm. Comp. hic Disp. 5. q. 2. & plures, quos
ibi citant, & sequitur R. P. Ioan. à 8° Thoma, et-
iam hic q. 8.

ccccclxxxix. Probatur, quia rationale repe-
ritur in homine; sed rationale non est tota per-
fectio potentialis seu Metaphysicè accidentalis ani-
malis, ergo, &c. Minor patet, quia sicut potest
fieri homo & brutum, ita & rationale ac irratio-
nale.

d. Confirmatur, sic se habet Genus multiplica-
bile respectu differentiarum contrahentium, seu
perfectionum potentialium & Metaphysicè acci-
dentalium; sicut materia 1^a sublimitatis respectu
formarum; sed illa non habet omnem suam perfe-
ctionem potentialem sub una forma; ergo nec Ge-
nus in plures Species multiplicabile, sub una dif-
ferentia Specifica.

di. Dixi, si sit multiplicabile in plures Species; alio-
qui si supponatur unica Species esse possibilis, sicut
hæc sola erit ejus perfectio potentialis; ita in hæc
sola possibili salvabitur. Ex his

dii. Colliges multò minus Genus quoad perfe-
ctiones potentiales salvari in unico individuo, si
supponantur, plura esse possibilia.

RESOLUTIO III.

diii. **D**ico 3° Genus ut est 1um prædica-
bile concretim sumptum, sive ut
est definitum adæquatum in definitione Generis,
potest salvari in unica Specie possibili, aliâ impos-
sibili. Hæc Resolutio, vix ab ullo examinatur tamè.

dii. Probatur, quia esse Genus ut sic sumptum
nihil aliud est, quam esse unum, &c. aptum præ-
dicari de multis ut pars materialis essentiae Univer-
salis; sed, posito solo homine possibili & bruto
impossibili, animal respectu Petri & Pauli esset
unum aptum, &c. ergo, &c.

dv. Con-